

Szerkesztői jegyzet helyett

„A huszadik századi
magyar irodalmat vallatjuk,
az előttünk járó
költőket és
kortársainkat;
miként is vagyunk
önmagunkkal
világunkkal és az
Istennel?
Hogyan éljük meg a század végén
a Gecsemáné-állapotot és
hogyan viseljük el golgotáinkat?
És elviseljük-e egyáltalán?
Üres-e a sír? És lesz-e feltámadás?
Mi az, amit
tudunk, s mi az,
amit hihetünk? És
tudunk-e hinni
még?

Három pilléren nyugszik
ez a színjáték.
Az Újszövetség három
megrendítő történetén.

A Gecsemáné
szorongó és
magányos Istenemberéhez
kapcsolódnak a
költői érzékenység
első asszociációi,
az egyéni vallomások.

A keresztt uralja a
második képet.
Meghalt az Isten.
Mi lehet még
ezután? A fájdalom
tereli össze a
kétségbeesett
vesztéseket a
Golgotán,
a keresztt alatt.

A harmadik pillér
az üres sír. „Láttam
az Urat” – hirdeti
Mária Magdaléna.
Boldogok, akik
nem látnak és hisznek.
Ez az evangélisták
húsvéti üzenete.
És a színjáték
utolsó tételének is.”*

* Részlet Debreczeni Tibor *„Hol vagy most Istenűr?” - Szertartásjáték három tételben*
című forgatókönyvének *Az olvasóhoz* című bevezetőjéből.
Forrás: *Nyelvünk és kultúránk* (1997), 100. sz., 122–144.
A szöveget mi tördeltük verset érzetető formába.